

IX. 3. udvalg.

ikke hører hjemme i en juridisk tekst om strafferetlige emner.

Endelig tilsigter konventionens artikel IV at lade uforældeligheden omfatte også de tilfælde, hvor forældelsen allerede måtte være indtrådt efter den pågældende stats hvidtidsige forældelsesregler. Dette strider imod det almindelige princip i dansk strafferet, at en forældelse, der er trådt i kraft, er uigenkaldelig.

Den danske regering havde i øvrigt tidligere i en skriftlig redegørelse til FNs generalsekretær tilkendegivet, at man indtog en positiv holdning til spørgsmålet om udarbejdelse af en konvention om uforældelighed af krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, og samtidig oplyst, at efter de almindelige danske strafferegler er de alvorligste forbrydelser ikke genstand for forældelse i Danmark.

II. Tillægsprotokol om kriminel jurisdiktion og asylret.

Et af Saudi-Arabien fremlagt udkast til en valgfri tillægsprotokol om kriminel jurisdiktion og asylret til konventionsudkastet om ikke-anvendelse af forældelsesregler for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeden behandledes i 3. udvalg den 13. november 1968.

Saudi-Arabien fremkom under behandlingen med enkelte mundtlige ændringer til artikel 2 i protokollen.

Efter stærkt pres fra adskillige delegerationer og i overensstemmelse med Plenarforsamlingens tidligere beslutning om ikke at sætte spørgsmålet om international kriminel jurisdiktion på dagsordenen under 23. samling, fremsatte Saudi-Arabien et resolutionsforslag, der gik ud på, at Generalforsamlingen først på ny skal optage behandlingen af den valgfri tillægsprotokol, når spørgsmålet om den internationale kriminelle jurisdiktion tages op til drøftelse, eller på et andet tidspunkt Generalforsamlingen anser for passende.

Resolutionen (res. 2392) blev vedtaget af Plenarforsamlingen den 26. november 1968 med stemmefordelingen 80-0-23. De nordiske lande stemte for resolutionen.

3. udvalgs beretning: A/7342 og Corr. 1.

Oprettelse af stillingen som FN-højkommissær for menneskerettigheder.

(Dagsordenens punkt 56).

Selv om dette dagsordenspunkt på 23. samling var rykket længere frem på 3. udvalgs arbejdsprogram end i 1967, nåede udvalget ikke at realitetsbehandle spørgsmålet. I lighed med tidligere år vedtoges derfor blot en resolution, der overfører dagsordenspunktet til 24. Generalforsamling. Ved afstemningen i Plenarforsamlingen den 19. december 1968 blev denne resolution (res. 2437) vedtaget med 83 stemmer for (deriblandt de nordiske lande) og 15 imod (østlandene, arabiske lande, Indien og Tanzania), medens 16 afstod (andre afro-asiatiske lande).

3. udvalgs beretning: A/7434.

Afskaffelse af alle former for racediskrimination.

(Dagsordenens punkt 57).

Ovennævnte dagsordenspunkt behandlede i 3. udvalg i et enkelt møde den 16. december 1968, og drøftelsen indskrænkede sig til kommentarer til den af ECOSOC til Generalforsamlingens vedtagelse anbefalede resolutionstekst om forholdsregler mod nazisme og racemæssig intolerance, ECOSOC resolution 1335 (XLIV).

Tjekkoslovakiet, Polen og Ukraine fremsatte et ændringsforslag, hvorefter „neonazisme“ ønskedes indsat i operative paragraf 1s opremning af uacceptable ideologier. Forslaget mødte stærk modstand ikke alene i vestlige delegerationer, men også i en del afro-asiatiske, og forkastedes med stemmetallene 19-21-36. Island stemte imod, medens Danmark, Norge, Sverige og Finland afstod. Et tunesisk forslag om overalt i resolutionen, hvor der foretages en opremning af uacceptable ideologier, at medtage „racisme“ og give dette førsteplads i opremningen vandt almindelig tilslutning og blev vedtaget med kun Sydafrikas stemme imod, medens østlandene afstod.

Den vigtigste ændring i teksten i øvrigt blev en på fransk forslag gennemført afdæmpning af operative paragraf 1, der i sin oprindelige udgave fordømte de omhandlede ideologier som en trussel mod verdensfreden og folkenes sikkerhed. Ifølge den ændrede